

عوامل موثر در کاهش شنوایی افراد بالغ

کاهش شنوایی به انواع انتقالی یا حسی-عصبی طبقه‌بندی می‌شود. کاهش شنوایی انتقالی معمولاً ناشی از مشکلاتی در گوش خارجی یا میانی است که با هدایت صوت و تبدیل آن به ارتعاشات مکانیکی تداخل می‌کنند. کاهش شنوایی انتقالی اغلب باعث تشدید کاهش شنوایی مرتبط با سن می‌شود. شایع‌ترین علت، تجمع سرومن است که می‌تواند باعث تشدید کاهش شنوایی در ۳۰٪ از افراد مسن گردد.

حدود پنج تا شش میلیون نفر در ایران (۲۰ تا ۲۵ میلیون نفر در ایالات متحده آمریکا) در جاتی از کاهش شنوایی دارند. اغلب کاهش شنوایی‌ها در بالغین اتفاق می‌افتد. تنها یک میلیون از این افراد زیر ۱۸ سال هستند. کاهش شنوایی می‌تواند خفیف، متوسط، شدید یا کامل باشد. این حالت می‌تواند نشانه آسیب به گوش خارجی، میانی، داخلی یا عصب شنوایی باشد.

گوش خارجی شامل گوش قابل مشاهده و کانال گوش است. گوش میانی یک حفره پر از هواست که شامل سه استخوانچه می‌باشد. گوش میانی توسط پرده گوش از کانال گوش جدا می‌شود. بعضی از انواع کاهش شنوایی ناشی از ممانعت از انتقال امواج صوتی در طول گوش خارجی و میانی است. این نوع کاهش شنوایی معمولاً با دارو یا جراحی می‌تواند تصحیح شود.

بعضی علل آن عبارتند از:

● ضربه

● سروصدا

● عفونت یا بیماری

● داروها

● کهولت سن

کاهش شنوایی می تواند تدریجی یا ناگهانی باشد. روند طبیعی پیری نیز می تواند منجر به کاهش شنوایی شود. از آنجا که کاهش شنوایی اغلب تدریجی است، خیلی از بالغین از وجودش آگاه نیستند. آنها تنها ممکن است احساس کنند که افراد واضح صحبت نمی کنند. مواجهه با سروصدا اغلب عامل کاهش شنوایی بخصوص در جمعیت مردان است. بیماری منییر سومین علت شایع اختلال شنوایی در بالغین است. علائم شامل کاهش شنوایی متناوب، وزوز گوش و مشکلات تعادلی است.

اگر شما احساس کاهش شنوایی می کنید، با پزشک خود جهت انجام یک تست شنوایی تماس بگیرید. تست شنوایی می تواند درجه و نوع کاهش شنوایی را تعیین کند.

www.deconik.net